

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14Csp/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319201198
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4319201198.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanému: Q. J., F.. XX. XX. XXXX, C. XX, o zaplatenie 1.675,59 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Súd konanie o zaplatenie 115,23 eura s príslušenstvom **z a s t a v u j e** .
- III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 26. 03. 2019, sa žalobca ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., z titulu zliúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. domáhal zaplatenia sumy 1.675,59 eura s príslušenstvom. Dôvodil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 18. 09. 2013 zmluvu o pôžičke evid. č. 6157694, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 2.400 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 72 mesačných splátkach v sume 69,27 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.987,44 eura. Do podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 2.371,89 eura. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, dňa 26. 03. 2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19. 05. 2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 25. 05. 2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do podania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravil článok 8.4 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 1.675,59 eura. Žalobca si uplatnil aj zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 228,78 eura, si v tomto konaní neuplatnil. Súčasťou pohľadávky boli aj náklady, ktoré vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatnil vo výške 45,23 eura. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania žaloby tvorila Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = Žalovaná suma, t.j. 4.002,25 eura + 45,23 eura - 2.371,89 eura = 1.675,59 eura. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňal aj zmluvnú pokutu vo výške 228,78 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatnil (1.904,37 eura - 228,78 eura = 1.675,59 eura).

2. Súd lustráciou zistil, že podaniu žalobcu predchádzali podania evidované pod sp. zn. 15Csp/144/2018, sp. zn. 7Csp/8/2019, sp. zn. 15Csp/25/2019, v dôsledku čoho sa oboznámil s podanými návrhmi a zistil, že síce ide o zhodu strán sporu, avšak predmet sporu bol rozdielny.

3. Vo veci samej súd najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 18. 04. 2019 č.k. 14Csp/22/2019-55, proti ktorému v zákonnej lehote podal odôvodnený odpor žalovaný, preto súd uznesením zo dňa 16. 05. 2019 č.k. 14Csp/22/2019-68 zrušil platobný rozkaz.

4. V odpore žalovaný namietal pohľadávku čo do dôvodu a výšky a mal za to, že žalobca sa chce na ňom obohatiť bez právneho dôvodu a chce na súde uplatniť úžeru a neplatný právny nárok. Takisto namietol trovy konania čo do výšky a dôvodu. Uplatňovaný nárok bol podľa neho nedôvodný a neopodstatnený a neuznával ho v celom rozsahu. Nesúhlasil s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy uloženej v platobnom rozkaze, ktorý si žalobca uplatnil bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, s úniovým právom a žiadal priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru. K skutkovému stavu uviedol, že so žalobcom uzavrel úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Išlo o formulárovú, predtlačенú, typovú zmluvu, ktorú mu veriteľ predložil na podpis a ktorá bola koncipovaná tak, že nezabezpečila rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu. Zmluvu podpísal dňa 18. 09. 2013, a preto mal za to, že sa riadi zákonom č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho vytýkal, že v nej absentujú povinné náležitosti zmluvy. Najmä vytýkal skutočnosť, že splátka nie je rozdelená na istinu a úroky a ďalšie poplatky, na základe čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho poukázal na to, že veriteľ použil nekalé obchodné praktiky, spočívajúce v neinformovaní spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou. Použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený bez možnosti ovplyvniť jej obsah druhou zmluvnou stranou, bez odborného výkladu. Samotný rozsah dokladov formátu A4 písaných extrémne drobným písmom bez odborného výkladu podľa neho postavil spotrebiteľa do nevýhodnej pozície a on si ich neprečítal. Dal tiež do pozornosti, že výška fixnej ročnej úrokovej sadzby bola vo výške 32% a RPMN tiež vo výške 32%. Reálna výška RPMN bola podľa neho pritom 31,45%. Zároveň vytkol, že splácanie úveru nebolo dojednané určite a zrozumiteľne, pretože v zmluve bolo dohodnuté, že dlžník má splatiť úver v 72 mesačných splátkach vo výške 69,27 eura, čo spolu predstavovalo 4.987,44 eura a na zmluve bola schválená výška pôžičky vo výške 2.400 eur, celková čiastka vo výške 4.987,44 eura, výpočet celkových nákladov spotrebiteľa vo výške 2.587,44 eura. Zdôraznil, že zaplatil sumu 2.441,89 eura, teda mal za to, že preplatok je 41,89 eura. Vychádzal pritom z toho, že zaplatil ešte 2 splátky po 35 eur, ktoré doložil do spisu. Zároveň žiadal o kontrolu predmetnej zmluvy a považoval za v rozpore s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za ceny prevyšujúcu niekoľkonásobne priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami, ak veriteľ vyžil tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie. S poukazom na právne predpisy, ako aj judikatúru žiadal zrušiť platobný rozkaz, odmietnuť žalobu ako nedôvodnú a zaviazat žalobcu na úhradu trov konania.

5. V zmysle § 167 ods. 3 CSP žalobca k odporu žalovaného uviedol, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkázal na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. 02. 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde bolo jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odkázal aj na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené bolo možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/ spotrebiteľa. Zároveň bolo vhodné poukázať aj na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR ako najvyššej súdnej inštancie v sústave všeobecných súdov, a to predovšetkým uznesenie NS SR z 17. 04. 2018 sp. zn. 3Cdo/56/2018 alebo uznesenie NS SR z 23. 04. 2018 sp. zn. 4Cdo/211/2017, kde súd poskytol dostatočné odôvodnenie uvedenej náležitosti spotrebiteľského úveru aj s poukazom na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES. Vo vzťahu k platnosti uzatvorenej zmluvy uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmysle

uvedeného tak boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný rovnako tak nebol k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútený a túto nepodpisal pod nátlakom. Zmluva rovnako tak neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne

oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Žalovaný bol riadne oboznámený s výškou schválenej pôžičky, dĺžkou splácania poskytnutého úveru, ako aj s tým, že je povinný platiť predpísané úroky. Na všetky tieto okolnosti de facto žalovaný poukázal v podanom odpore. To, že zmluva bola podľa názoru žalovaného formulárová, samo o sebe, nespôsobuje jej neplatnosť ako celku. Žalovaný pri podpise zmluvy taktiež nevzniesol žiadne námietky k jej obsahu. Na základe uvedených skutočností navrhol súdu, aby vyhovel podanej žalobe a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Žalovaný v zmysle § 167 ods. 4 CSP zotrval v celom rozsahu na odpore a žiadal súd, aby z úradnej moci vykonal kontrolu predmetnej zmluvy. Mal za to, že sa predmetný úver riadi zákonom č. 129/2010 Z.z. a v predmetnej zmluve sa nachádzajú neprijateľné podmienky, na základe ktorých je úver bezúročný a bez poplatkov. Ohľadom námietok žalobcu dal do pozornosti, že smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu. To, že Súdny dvor EÚ potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení smernice, je síce na jednej strane pochopiteľné, ale na druhej strane irelevantné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo vnútroštátne právo nad rámec smernice a teda vnútroštátne právo je v konflikte s právom EÚ. Čo sa týkalo poukázania na dôvodovú správu, uviedol, že novela zákona vstúpila do platnosti dňa 01. 05. 2018, pričom zmluva bola uzatvorená skôr. V právnom poriadku Slovenskej republiky platí zásada zákazu retroaktivity, preto považoval aplikáciu právnych predpisov účinných neskôr ako došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy za neaplikovateľnú na daný prípad. Rovnako tak Súdny dvor EÚ vyložil smernicu tak, že článok 23 smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Avšak zákon bol opäť v priamom rozpore s výkladom smernice, pretože zákon hovorí, kedy je zmluva o spotrebiteľskom úvere bezúročná a bez poplatkov. Zhrnul, že požiadavka zákona v čase uzatvorenia zmluvy o úvere však bola od požiadavky smernice iná, preto mal za to, že spotrebiteľ by nemal byť v nevýhode pre pochybenie zákonodarcu. Zdôraznil, že on ako spotrebiteľ by mal mať ochranu súdu, pretože žalovaný (správne malo byť žalobca) konal nekalou, použil nekalé praktiky, obchádzal zákon platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy a konal v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 7C/52/2016, ako aj iné rozhodnutia všeobecných súdov. V súlade s uvedeným zotrval na návrhu a žiadal, aby súd zrušil platobný rozkaz, odmietol žalobný návrh ako nedôvodný a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

7. Následne súd nariadil pojednávanie na prejednanie veci, na čo zareagoval žalobca a podaním doručeným súdu dňa 04. 07. 2019 podal návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu.

8. Uznesením zo dňa 09. 07. 2019 č.k. 14Csp/22/2019-101 súd pripustil, aby pôvodný žalobca z konania vystúpil a aby do konania na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

9. Následne súd vec prejednal na nariadenom pojednávaní, ktorého sa nezúčastnil žalobca, ako ani právny zástupca žalobcu, svoju neúčasť ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím vo veci bez ich účasti. Pojednávanie sa nezúčastnil ani žalovaný, svoju neúčasť žiadnym spôsobom neospravedlnil, predvolanie na pojednávanie riadne prevzal dňa 02. 07. 2019, preto súd vec prejednal podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

Žalobca v rámci ospravedlnenia neúčasti na nariadenom pojednávaní zobral žalobu v časti späť a to v sume 45,23 eura účtovaných ako náklady na vymáhanie pohľadávky a v sume 70 eur z dôvodu vykonaných úhrad žalovaným dňa 19. 03. 2019 a dňa 26. 04. 2019 po 35 eur. Zároveň upravil petit žaloby tak, že žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 1.560,36 eura, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.630,36 eura od 31. 05. 2016 do 19. 03. 2019, zo sumy 1.595,36 eura od

20. 03. 2019 do 26. 04. 2019, zo sumy 1.560,36 eura od 27. 04. 2019 do zaplattenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a taktiež žiadal priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Vzhľadom na dispozitívne úkony žalobcu s predmetom sporu a to čiastočné späťvzatie v sume 45,23 eura s príslušenstvom a v sume 70 eur s príslušenstvom, pričom tento úkon bol vykonaný pred prvým pojednávaním, súd bez toho, aby žiadal súhlas, resp. nesúhlas žalovaného, rozhodol o čiastočnom späťvzatí a to tak, že konanie o zaplattenie 115,23 eura (45,23 eura + 70 eur) s príslušenstvom zastavil.

13. S poukazom na uvedené ustálil, že predmetom sporu zostala istina vo výške 1.560,36 eura s príslušenstvom, ktoré pozostávalo zo zákonných úrokov z omeškania.

14. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav:

15. Postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na pôvodného žalobcu bolo preukázané notárskou zápisnicou N3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 spolu s prílohou 1 projektu a postúpenie pohľadávky z pôvodného žalobcu na ďalšieho žalobcu bolo preukázané oznámením o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom, prílohou č. 1 odvolanie plnej moci, týkajúce sa žalovaného, odvolanie splnomocnenia, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s prílohou č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, týkajúcej sa žalovaného a žiadosťou o postúpenie a prevod.

16. Dňa 18. 09. 2013 bola uzatvorená žiadosť a zmluva o poskytnutie pôžičky zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému, v rámci ktorej bola žalovanému schválená výška pôžičky 2.400 eur, výška mesačnej splátky 69,27 eura, ročná úroková sadzba 32%, RPMN 32%, sadzba poistenia 0%, priemerná hodnota RPMN 18,84%, termín konečnej splatnosti 09/2019, celková suma pôžičky 4.987,44 eura, počet mesačných splátok 72, mesačná výška poistenia 0, celkové náklady spotrebiteľa 2.587,44 eura.

17. Z prehľadu splátok a úhrad vyplývalo, že žalovaný dňa 30. 09. 2013 uhradil sumu 107,68 eura a následne hradil až do 23. 09. 2015 sumu po 69,27 eura, avšak vždy po dátume splatnosti uvedenom v prehľade a v posledných mesiacoch s oneskorením, ako aj v priebehu obdobia sa dostával do oneskorenia. Následne od 30. 11. 2015 hradil sumy v nižšom rozsahu a to vo výške 35 eur, 34 eur, 32 eur, 25 eur, 39 eur a poslednú splátku dňa 21. 11. 2018 vo výške 42 eur. Ku dňu 19. 05. 2016 bola vykázaná splátka vo výške 1.854,88 eura, v dôsledku čoho predpis splátok bol vo výške 4.002,25 eura, pokuty vo výške 228,78 eura (neboli predmetom žaloby), poplatky vo výške 45,23 eura (neboli predmetom žaloby po čiastočnom späťvzatí) a vykonané úhrady vo výške 2.371,89 eura.

18. Okrem uvedených úhrad žalovaný predložil úhrady vykonané dňa 18. 03. 2019 vo výške 35 eur a dňa 25. 04. 2019 vo výške 35 eur s variabilným symbolom XXXXXXXX.

19. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26. 03. 2016 pôvodný veriteľ upozornil žalovaného na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 237,21 eura. Zároveň upozornil, že ak do 05. 05. 2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2016 bude oprávnený úver zosplatiť. Upomienku žalovaný prevzal dňa 06. 04. 2016.

20. Podaním zo dňa 25. 05. 2016 pôvodný veriteľ zaslal žalovanému oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, v rámci ktorej uviedol, že nakoľko žalovaný dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, dlh z úverovej zmluvy č. 6157694 sa stal splatným v celom rozsahu. Dlžná čiastka predstavovala sumu v celkovej výške 2.092,44 eura, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do jej úplného zaplattenia. Zároveň uviedol, že pokiaľ žalovaný nedisponuje finančnou hotovosťou na pokrytie celého dlžného

zostatku naraz, ako ústretový krok navrhol uzavrieť Dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní, ktorá tvorí prílohu tohto oznámenia. Na podpísanie dohody stanovil termín najneskôr do 14. 06. 2016.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

23. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

24. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

28. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o

zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

30. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

31. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Po zhodnotení zisteného skutkového stavu mal za to, že strany sporu, resp. právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 18. 09. 2013 zmluvu o pôžičke, pričom z právneho hľadiska ide o spotrebiteľský úver, ktorý poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Uvedené medzi stranami sporu nebolo sporné, preto to nebolo ani predmetom ďalšieho dokazovania. Na základe uvedeného súd v zmysle námietok žalovaného skúmal ďalej zmluvu o pôžičke ako spotrebiteľský úver a to v tom ohľade, či obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a zistil, že zmluva nespĺňa náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 uvedeného zákona, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, na základe čoho v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa uvedený poskytnutý úver v takom prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak aj v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je

dohodnuté, že žalovaný uhradí celkovú čiastku vo výške 4.987,44 eura v 72 mesačných splátkach po 69,27 eura, ročnou úrokovou sadbou 32 %, RPMN 32 % (správne malo byť 31,45%), priemernou RPMN 18,84 %, termínom konečnej splatnosti 09/2019 a celkovými nákladmi spotrebiteľa v sume 2.587,44 eura, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie konkrétneho termínu konečnej splatnosti. Uvedenie konečnej splatnosti len údajom 09/2019, nie je možné považovať za označenie termínu konečnej splatnosti tak, aby bol zrejмый konkrétny deň splatnosti úveru. Určenie termínu konečnej splatnosti len mesiacom a rokom bez uvedenia konkrétneho dátumu je dojednanie, ktoré je pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľné, neurčité a zavádzajúce, nesplňajúce zákonnú požiadavku § 9 ods.2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch na presné a jednoznačné určenie konečného termínu splatnosti spotrebiteľského úveru a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov spotrebiteľského úveru. Uvedené bolo preukázané aj reálnou nevedomosťou žalovaného o termíne splatnosti jednotlivých splátok, nakoľko tieto boli pravidelne hradené po dátume splatnosti jednotlivých splátok (viď. prehľad splátok). Vzhľadom na uvedené musel súd dospieť k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje jednoznačne stanovený konečný termín splatnosti spotrebiteľského úveru a ani konkrétne termíny splatnosti jednotlivých splátok, a preto sa predmetný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v stave účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Zákonnému zneniu ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) a f) zákona o spotrebiteľských úveroch a požiadavke jasnosti, zrozumiteľnosti a určiteľnosti podľa názoru súdu zodpovedá také určenie termínov, také určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ako aj termínom splatnosti jednotlivých splátok, ktoré je vyjadrené konkrétnym dátumom, resp. uvedené ku akému konkrétnemu dňu v mesiaci je žalovaný povinný hradiť jednotlivé splátky dlžnej sumy. Čo sa týkalo zmluvných podmienok, tie sú uvedené drobným nečitateľným písmom, preto v tomto ohľade neobstálo, že v bode 6.2 bolo uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve stanovené inak, splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Požiadavke na zrozumiteľnosť uvedenia tejto informácie by zodpovedalo jej uvedenie v rámci parametrov pôžičky v bode III a nie zakomponovanie tak dôležitej informácie pre spotrebiteľa len do zmluvných ustanovení. Navyiac, žiaden splátkový kalendár súdu predložený nebol, ako ani iným spôsobom žalobca nepreukázal, že by žalovaného informoval o termíne konečnej splatnosti a tiež termínoch jednotlivých splátok tak, aby bolo nepochybné, že žalovaný vedel, k akému dátumu mal hradiť jednotlivé splátky. Z uvedenej zmluvy o pôžičke potom vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 2.400 eur. Keďže žalovaný na základe uvedenej úverovej zmluvy, ktorá sa považuje z vyššie uvedených dôvodov za bezúročnú a bez poplatkov, zaplatil do rozhodnutia súdu sumu spolu vo výške 2.441,89 eura, pozostávajúcu zo sumy 2.371,89 eura (do podania žaloby) a zo sumy 70 eur (po podaní žaloby), t.j. sumu vyššiu ako istina vo výške 2.400 eur s úrokmi z omeškania, pričom úroky z omeškania od 31. 05. 2016 do 18. 03. 2018 (termín úhrady sumy 2.400 eur) predstavovali sumu 24,13 eura a pozostávali zo sumy 1,73 eura ako 5% ročne zo sumy 454,11 eura (poskytnutá istina vo výške 2.400 eur - uhradená suma na istinu ku dňu 31. 05. 2016 v zmysle prehľadu splátok a úhrad) od 31. 05. 2016 (t.j. od dátumu, od ktorého požadoval žalobca úroky z omeškania v žalobe) do 27. 06. 2016 (t.j. do dátumu vykonanej ďalšej úhrady, ktorá bola rovnako započítaná na istinu), zo sumy 1,71 eura ako 5% ročne zo sumy 419,11 eura od 28. 06. 2016 do 27. 07. 2016, zo sumy 1,78 eura ako 5% ročne zo sumy 384,11 eura od 28. 07. 2016 do 30. 08. 2016, zo sumy 1,33 eura ako 5% ročne zo sumy 350,11 eura od 31. 08. 2016 do 27. 09. 2016, zo sumy 1,34 eura ako 5% ročne zo sumy 318,11 eura od 28. 09. 2016 do 28. 10. 2016, zo sumy 1,25 eura ako 5% ročne zo sumy 286,11 eura od 29. 10. 2016 do 29. 11. 2016, zo sumy 1,91 eura ako 5% ročne zo sumy 254,11 eura od 30. 11. 2016 do 23. 01. 2017, zo sumy 1,89 eura ako 5% ročne zo sumy 219,11 eura od 24. 01. 2017 do 27. 03. 2017, zo sumy 1,67 eura ako 5 % ročne zo sumy 194,11 eura od 28. 03. 2017 do 25. 05. 2017, zo sumy 2,80 eura ako 5% ročne zo sumy 169,11 eura od 30. 05. 2017 do 27. 09. 2017, zo sumy 1,79 eura ako 5% ročne zo sumy 144,11 eura od 28. 09. 2017 do 27. 12. 2017, zo sumy 3,73 eura ako 5% ročne zo sumy 109,11 eura od 28. 12. 2017 do 03. 09. 2018, zo sumy 0,75 eura ako 5% ročne zo sumy 70,11 eura od 04. 09. 2018 do 21. 11. 2018, zo sumy 0,45 eura ako 5% ročne zo sumy 28,11 eura od 22. 11. 2018 do 18. 03. 2018, súd mal za to, že žalovaný dlžnú sumu uhradil v plnom rozsahu, ako aj žalované úroky z omeškania a čiastočne aj nežalované úroky z omeškania, preto žalobu žalobcu zamietol.

32. V rámci náležitostí zmluvného vzťahu, žalovaný vytýkal aj tú skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch a to členenie výšky splátky na istinu, úroky a poplatky, pričom žalovaný poukázal na rozdielne právne názory súdov prvej inštancie a taktiež odvolacích súdov. Následne sa žalobca voči tomuto tvrdeniu bránil

poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. 02. 2018 sp. zn. 3Cdo 146/2017 a iné uznesenia Najvyššieho súdu SR, s ktorým sa žalovaný nestotožnil. V tomto ohľade však súd ani v rámci súdneho prieskumu nezistil rozpor zmluvného vymedzenia výšky splátky so zákonným znením a to v intenciách výkladu zákonného ustanovenia Najvyšším súdom SR. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. 02. 2018 sp. zn. 3Cdo 146/2017 vyplývalo, že pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle Rozsudku (má sa na mysli: rozsudok Európskeho súdneho dvora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 U. B. J., I..J.. proti P. T.) zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku). S poukazom na uvedené súd mal za to, že vymedzenie splátky vo výške 69,27 eura, počtu splátok 72 bolo dostatočným vymedzením a naplnením náležitosti zmluvy v časti členenia splátky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak ako už súd vyššie uviedol, v dôsledku absencie lehoty splatnosti jednotlivých splátok, nevymedzenia splatnosti prvej a poslednej splátky a taktiež konečnej splatnosti úveru, nebolo možné spotrebiteľský úver považovať za riadne úročený a poplatkový a to ani v intenciách rozhodnutí, na ktoré poukázal žalobca, pretože tie vymedzili, čo má zmluva obsahovať, aby bolo riadne naplnené ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

33. Pozornosti súdu, rovnako ako aj pozornosti žalovaného, neušla ani tá skutočnosť, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nepresne uvedená RPMN vo výške 32%, čo je totožné s fixnou ročnou úrokovou sadzbou, a preto prepočtom súd zistil, že správne mala byť uvedená RPMN vo výške 31,45%, čo je však priaznivejšie pre spotrebiteľa, preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno z tohto dôvodu považovať zmluvný vzťah za bezúročný a bezpoplatkový, nakoľko nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov tento následok vyvoláva len v tom prípade, ak je uvedená v zmluve v neprospech spotrebiteľa.

34. Čo sa týkalo žalovaným namietanej neplatnosti zmluvy o pôžičke, v dôsledku nedostatku vôľovej zložky na jej uzatvorenie a taktiež použitia úžery zo strany pôvodného veriteľa, či existencie neprijateľných zmluvných podmienok, uvedené skutočnosti zo strany súdu zistené neboli, ako ani žalovaným preukázané. Práve naopak súd zistil, že žalovaný žiadosť a zmluvu o poskytnutie pôžičky riadne podpísal, podpis na zmluve namietaný nebol, preto nebol ani predmetom ďalšieho dokazovania. Rovnako tak z prehľadu splátok bolo zrejmé, že žalovaný si bol vedomý svojho záväzku a ten spočiatku aj riadne plnil a následne aj uhradil celú sumu istiny, na čo sám žalovaný poukázal vo svojich písomných vyjadreniach, teda súd mal za preukázané, že žalovaný zmluvný vzťah uzatvoril dobrovoľne, sumu pôžičky prevzal a tú aj žalobcovi v plnom rozsahu vrátil. Námietky týkajúce sa úžery žalovaný nepreukázal. Navyiac, súd z úradnej činnosti zistil, že uvedený zmluvný vzťah nebol prvým zmluvným vzťahom žalovaného, pretože zmluvy o úvere uzatvoril aj dňa 05. 12. 2008, 24. 08. 2012 a tiež neskôr dňa 08.09. 2014, teda žalovaný mal vedomosť o tom, čo predmetný zmluvný vzťah obnáša, ako aj bol uzrozumený s tým, že za požičanie finančných prostriedkov patrí veriteľovi odmena a tá bola v úrokoch dohodnutých v rámci zmluvného vzťahu. Okrem toho sám žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach poukázal na to, že v zmluve boli uvedené celkové náklady spotrebiteľa, teda vedel, koľko uhradí za poskytnutie pôžičky a napriek tomu v čase uzatvorenia zmluvy uvedenú skutočnosť nenamietal. Iné náležitosti úžery žalovaný súdu nepreukázal, keďže sa nariadeného pojednávania bez ospravedlnenia nezúčastnil. Rovnako tak súd nezistil existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, týkajúcich sa predmetného sporu. Čo sa týkalo abstraktnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok, v tomto ohľade súd uvádza, že nie je vecne príslušný vykonať takúto kontrolu, ako ani neboli splnené všetky zákonom stanovené náležitosti v zmysle § 301 a nasl. CSP na to, aby súd vec postúpil vecne príslušnému súdu.

35. Záverom súd uvádza, že jeho pozornosti neušla výška RPMN a tiež riadnych úrokov, dohodnutých v zmluve, avšak s poukazom na ustálenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvného vzťahu, ich ďalšie preskúmanie a skúmanie ich súladu s dobrými mravmi, by bolo nadbytočné, preto súd uvedené z dôvodu hospodárnosti konania nevykonal.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, majúť pritom za to, že istina so žalovaným príslušenstvom, bola v plnom rozsahu uhradená zo strany žalovaného, nakoľko úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, súd žalobu zamietol.

37. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 CSP tak, že v konaní úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní mu trovy nevznikli, ako ani ich nežiadal. Mal pritom za to, že v sume 1.560,36 eura s príslušenstvom bol v plnom rozsahu úspešný žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá. Čo sa týkalo čiastočného späťvzatia, tak v tom ohľade súd uvádza, že v sume 45,23 eura s príslušenstvom zastavenie konania zavinil žalobca, teda nárok na náhradu trov konania opätovne vznikol žalovanému a v sume 70 eur s príslušenstvom zastavenie konania zavinil žalovaný, teda nárok na náhradu trov konania vznikol žalobcovi. V percentuálnom vyjadrení uvedené znamenalo, že úspech žalobcu bol vo výške 4% a úspech žalovaného bol vo výške 96%, teda celkový nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému v rozsahu 92%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.